2026/1167

2026.9.3.

A BIZOTTSÁG (EU) 2026/1167 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2026. május 28.)

az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a működési kockázathoz kapcsolódó követelményekre vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 314. cikke (9) bekezdésének harmadik albekezdésére, 315. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdésére, 316. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdésére, 317. cikke (9) bekezdésének harmadik albekezdésére és 321. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésére,

mivel:

(1) Az üzleti mutató a működési kockázat közelítő értéke, amely a pénzügyi kimutatásokon alapul. E mutatónak tartalmaznia kell a pénzügyi kimutatások azon tételeit, amelyek a szokásos banki üzleti tevékenységekhez kötődnek, viszont nem tartalmazhatja az 575/2013/EU rendelet 314. cikkének (7) bekezdésében felsorolt azon elemeket, amelyek nem kötődnek a szokásos banki üzleti tevékenységekhez. Az üzleti mutatóban és különböző komponenseiben figyelembe veendő vagy onnan kizárandó elemek meghatározásakor a nemzetközi szabályozási standardokhoz kell igazodni.

(2) Egyes bevételi és kiadási komponensek esetében aránytalan lenne külön-külön megállapítani az egyes alkomponenseik vagy tételeik értékét. Ebből következik, hogy ha egy bevételi vagy ráfordítási elem a kizártként felsorolt tételek közé tartozik, de figyelembe veendőként felsorolt tételeket is tartalmaz, vagy fordítva, az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a szóban forgó tételeket csak egyszer zárják ki vagy vegyék figyelembe.

(3) A nemzetközi szabályozási standardokhoz igazodva az intézményeknek a kamat-, lízing- és osztalékkomponensben a kamatbevételt és a kamatráfordításokat kell szerepeltetniük. Az 575/2013/EU rendelet 314. cikkének (2) bekezdése előírja az intézmények számára, hogy a kamat-, lízing- és osztalékkomponensben vegyék figyelembe a pénzügyi és operatív lízinggel kapcsolatos valamennyi bevételt és ráfordítást, ideértve az értékcsökkenést és az értékvesztést is. Az üzleti mutató kamat-, lízing- és osztalékkomponensében szereplő, lízingekhez kapcsolódó tételeket össze kell hangolni az IFRS 16 nemzetközi pénzügyi beszámolási standardban foglaltakkal. Ennek megfelelően az intézményeknek a bérleti díjat generáló befektetési célú ingatlanokból származó valamennyi bevételt és ráfordítást – ideértve a befektetési célú ingatlanokból származó bérletidíj-bevételt is – szerepeltetniük kell a kamat-, lízing- és osztalékkomponensben.

(4) A nemzetközi szabályozási standardokkal való összhang érdekében az intézményeknek az 575/2013/EU rendelet 314. cikkének (2) bekezdésében említett eszközkomponenst mérlegtételek összegeként kell kiszámítaniuk. Mivel az eszközkomponens a kamat-, lízing- és osztalékkomponens kiszámításának a részét képezi, az intézményeknek az eszközkomponensben is a mérleg azon eszközeit kell figyelembe venniük, amelyek kamatbevételt vagy kamatráfordítást generálnak.

(5) Az intézményeknek a kamat-, lízing- és osztalékkomponensben továbbá az osztalékbevételt kell szerepeltetniük. Az osztalékbevételnek tartalmaznia kell az intézmény azon osztalékbevételét is, amely az intézmény pénzügyi kimutatásaiban nem konszolidált, részvényekbe és alapokba történő befektetésekből származik, beleértve a nem konszolidált leányvállalatokból, társult vállalkozásokból és közös vállalkozásokból származó osztalékbevételt is.

([1]) HL L 176., 2013.6.27., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj.

(6) Az intézményeknek a szolgáltatási komponensben az egyéb működési bevételt kell szerepeltetniük. Az egyéb működési bevételnek tartalmaznia kell a szokásos tevékenységekből származó, az üzleti mutató egyéb tételeiben nem szereplő, de hasonló jellegű bevételt.

(7) Az 575/2013/EU rendelet 314. cikkének (5) bekezdése értelmében az intézményeknek az egyéb működési ráfordítások között fel kell tüntetniük a működési kockázati eseményekkel kapcsolatos ráfordításaikat és veszteségeiket. Ezek a működési kockázati események többféleképpen jeleníthetők meg az intézmény pénzügyi kimutatásában, többek között ráfordítások, veszteségek, céltartalékok, értékvesztés és értékcsökkenés formájában. Az intézményeknek ezért az egyéb működési ráfordításaik között a címkézéstől vagy az elszámolás módjától függetlenül figyelembe kell venniük a működési kockázati események pénzügyi kimutatásaikra gyakorolt összes hatását. Mivel az 575/2013/EU rendelet 314. cikke (7) bekezdésének b) pontja szerint a vásárolt biztosítási vagy viszontbiztosítási kötvények kapcsán fizetett díjakat és kapott kifizetéseket nem szabad figyelembe venni az üzleti mutató kiszámításakor, az ilyen ráfordításokat a vásárolt biztosítási vagy viszontbiztosítási kötvények nélkül kell számítani. Mindazonáltal e ráfordításokba bele kell számítani a biztosítástól és viszontbiztosítástól eltérő megtérüléseket. E ráfordításoknak magukban kell foglalniuk azokat a rendkívüli veszteségeket is, amelyeket az intézmények az 575/2013/EU rendelet 320. cikkének (1) bekezdésében említett engedély megszerzését követően kizárhatnak éves működési kockázati veszteségük kiszámításából.

(8) Annak érdekében, hogy megfelelő és kimerítő információkat lehessen kapni arról, hogy az intézmények hol számolják el pénzügyi kimutatásukban a működési kockázati események pénzügyi hatásait, az intézményeknek ezeket a pénzügyi hatásokat az eredménykimutatás azon fő tételei szerint kell bontaniuk, amelyekben a hatásokat elszámolják.

(9) Az intézményeknek a szolgáltatási komponensben a díj- és jutalékbevételt kell szerepeltetniük. Ennek magában kell foglalnia a nyújtott tanácsadásból és szolgáltatásokból származó bevételt, valamint az intézményhez kiszervezett pénzügyi szolgáltatásokból származó bevételt.

(10) Az intézményeknek a szolgáltatási komponensben továbbá a díj- és jutalékráfordításokat kell szerepeltetniük. Ennek magában kell foglalnia a kapott tanácsadásért és szolgáltatások miatt felmerülő ráfordításokat, valamint az intézmény által a pénzügyi szolgáltatások nyújtásáért fizetett kiszervezési díjakat, de nem foglalhatja magában az intézmény által a nem pénzügyi szolgáltatások – például logisztikai, informatikai vagy emberi erőforrások – nyújtásáért fizetett díjakat.

(11) Bizonyos típusú műveletek vagy számviteli döntések – beleértve az eredménnyel szemben valós értéken értékelt pozíciók gazdasági fedezését és a befogadó hibrid vagy strukturált pénzügyi instrumentumokba beágyazott származtatott ügyletek leválasztását –, a pénzügyi komponens indokolatlan növekedését okozhatják, mivel annak képlete a kereskedési könyvi komponens és a banki könyvi komponens eredményének abszolút értékeit összesíti. A gazdasági fedezés esetében az indokolatlan növekedést az okozza, hogy keretében egymással szorosan összefüggő, ellentétes előjelű eredményt mutató műveletekre kerül sor. A számviteli standardoknak megfelelő elszámolás esetén e műveletek összegeit az üzleti mutató különböző komponenseiben (a kereskedési könyvi és a banki könyvi komponensben) számolják el. Ezért a pénzügyi intézmények nem tudják nettósítani e műveletek összegeit, amikor ezeket az összegeket a pénzügyi komponens számításához veszik figyelembe. Az ilyen esetekben lehetővé kell tenni az intézmények számára, hogy a prudenciális elhatárolás módszerét alkalmazzák, vagyis a pénzügyi komponenst az 575/2013/EU rendelet harmadik része I. címének 3. fejezetével összhangban számítsák ki.

(12) Az intézményeknek a pénzügyi komponensben a kereskedési komponenst kell szerepeltetniük, amely a kereskedési céllal tartott eszközökből és kötelezettségekből, valamint azok fedezeti elszámolásaiból és árfolyam-különbözeteiből származó nettó nyereséget vagy veszteséget tartalmazza.

(13) Az intézményeknek a pénzügyi komponensben továbbá a banki komponenst kell szerepeltetniük, amely a nem kereskedési könyvi pénzügyi eszközökből és kötelezettségekből, valamint azok fedezeti elszámolásaiból és árfolyam-különbözeteiből származó nettó nyereséget vagy veszteséget tartalmazza. A hitelkockázatra vonatkozó, kockázattal súlyozott eszközállomány számítása során már elszámolt veszteségeket nem szabad figyelembe venni a banki komponensben.

(14) A prudenciális elhatárolás módszerének helytelen alkalmazását megelőzendő, a pénzügyi komponensnek a gazdasági fedezéssel összefüggő „indokolatlan növekedését” nem szabad kiterjesztve értelmezni, sem a kereskedési könyvben szereplő fedezeti instrumentumok olyan eredményeire, amelyek nem kapcsolódnak egyértelműen a nem kereskedési könyvben szereplő, az eredménnyel szemben valós értéken értékelt fedezett instrumentumok eredményeihez, sem az olyan helyzetekre, amikor az intézmények nem felelnek meg teljes mértékben a prudenciális elhatárolás módszerével kapcsolatban az 575/2013/EU rendelet harmadik része I. címének 3. fejezetében meghatározott szabályoknak és feltételeknek. Továbbá a pénzügyi komponens módosításait az eredménynek a fedezeti ügylet által ténylegesen fedezett kockázatokhoz kapcsolódó azon összegére kell korlátozni, amely lényegében ellentételezi a fedezett tételek számviteli eredményét.

(15) A prudenciális elhatárolás módszerét alkalmazni kívánó intézményeknek képesnek kell lenniük arra, hogy a pénzügyi komponens kiszámításához előirányzott három pénzügyi év tekintetében kiszámítsák a prudenciális kereskedési könyvben és a prudenciális nem kereskedési könyvben tartott összes pozíció eredményét. Gazdasági fedezés esetén az intézményeknek képesnek kell lenniük arra, hogy a fedezeti ügyleteket a fedezett kockázatokkal összekötve azonosítsák a fedezett instrumentumok és a kapcsolódó fedezeti ügyletek eredményét, és az intézmény kockázatkezelési célkitűzéseinek megfelelően dokumentálják a fedezeti kapcsolatot. Ezek a számítások eltérnek a számviteli módszer szerinti számításoktól, nem alapulnak harmonizált számviteli standardokon, és nem készül róluk rendszeres felügyeleti jelentés. Ezért a prudenciális elhatárolás módszerét csak azok az intézmények alkalmazhatják, amelyek szabályzatokkal, eljárásokkal, rendszerekkel és kontrollokkal rendelkeznek az ilyen számítások megfelelő elvégzéséhez és gazdasági fedezés esetén az eredmény összegének azonosításához, azok megfelelő dokumentálásával.

(16) Annak érdekében, hogy megelőzhető legyen a prudenciális elhatárolás módszerének szelektív, egyes évekre korlátozott alkalmazásával történő szabályozási arbitrázs, az intézményeknek az üzleti mutató kiszámításához előirányzott mindhárom pénzügyi év tekintetében a prudenciális elhatárolás módszerét kell alkalmazniuk. Ezen túlmenően az intézmények számára lehetővé kell tenni, hogy a prudenciális elhatárolás módszerét bizonyos, azonos csoporthoz tartozó szervezetek vagy bizonyos típusú műveletek és számviteli döntések – többek között a strukturált kibocsátások fedezése – tekintetében a számviteli módszerrel kombinálva alkalmazzák. Konkrétan, ha az intézmények a prudenciális elhatárolás módszerét csak bizonyos művelettípusokra alkalmazzák, akkor a mérleg fennmaradó részére a számviteli módszert kell alkalmazniuk.

(17) Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok felülvizsgálhassák a prudenciális elhatárolás módszerének bevezetését, az e módszert alkalmazni kívánó intézményeknek a bevezetés előtt megfelelő dokumentációt és információkat kell az illetékes hatóságaik rendelkezésére bocsátaniuk. Ugyanezen okból, ha az intézmények csak részben kívánják alkalmazni a prudenciális elhatárolás módszerét, akkor a számviteli módszerre vonatkozó információkat is fel kell tüntetniük a bejelentésben.

(18) Ha a prudenciális elhatárolás módszerének bevezetéséhez szükséges bármely feltétel már nem teljesül, az intézményeknek vissza kell térniük a számviteli módszerhez. A szabályozási arbitrázs megelőzése érdekében az intézményeknek nem szabad túl gyakran váltaniuk e két módszer között.

(19) A működési kockázat szempontjából a viszontbiztosítási termékek vagy szolgáltatások fogalmilag nem különböznek azoktól a pénzügyi termékektől vagy szolgáltatásoktól, amelyek forgalmazással kapcsolatos bevételeit és ráfordításait figyelembe kell venni az üzleti mutatóban, jellemzően a díj- és jutalékbevételek vagy díj- és jutalékráfordítások között. Ezért az intézmény nem zárhatja ki az üzleti mutató számításából a biztosítási vagy viszontbiztosítási termékek vagy szolgáltatások értékesítésével vagy forgalmazásával kapcsolatos bevételeket és ráfordításokat.

(20) A lízingelt eszközökhöz kapcsolódó vagy működési kockázati eseményekből eredő bizonyos pénzügyi hatások, illetve a pénzügyi szolgáltatások nyújtásáért fizetett kiszervezési díjak bizonyos esetekben az 575/2013/EU rendelet 314. cikkének (7) bekezdésében felsorolt következő tételek alatt számolhatók el: igazgatási költségek a személyi jellegű ráfordításokkal együtt (az 575/2013/EU rendelet 314. cikke (7) bekezdésének c) pontja), tárgyi eszközök értékcsökkenése és immateriális javak amortizációja (az 575/2013/EU rendelet 314. cikke (7) bekezdésének f) pontja), valamint értékvesztés és értékvesztés visszaírása (az 575/2013/EU rendelet 314. cikke (7) bekezdésének i) pontja). Ilyen esetekben az intézmények nem zárhatják ki ezeket a pénzügyi hatásokat az üzleti mutató kiszámításából.

(21) Felvásárlások, egyesülések vagy elidegenítések esetén, ha az üzleti mutató kiszámításához a pénzügyi kimutatások alapját képező három pénzügyi évet veszik figyelembe, előfordulhat, hogy a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény nem fog igazodni az adott intézmény tényleges kockázati profiljához. Ezért az intézmények tőkekövetelményei és tényleges kockázati profilja közötti összhang biztosítása érdekében meg kell határozni azt a módszert, amellyel egyesülések, felvásárlások vagy elidegenítések esetén ki kell igazítani az üzleti mutatót, valamint meg kell határozni az elidegenített szervezetekhez vagy tevékenységekhez kapcsolódó összegek üzleti mutatóból való kizárására vonatkozó engedély megadásának feltételeit.

(22) Az üzleti mutató a működési kockázat közelítő értéke, amely a pénzügyi kimutatásokon alapul. Az intézményeknek ezért az egyesülés vagy felvásárlás miatti kiigazításokat elvben az egyesített vagy felvásárolt szervezetek vagy tevékenységek auditált pénzügyi kimutatásaira kell alapozniuk. Az intézmények számára azonban nehézségeket okozhat lehívni az egyesített vagy felvásárolt szervezetek vagy tevékenységek három pénzügyi évre vonatkozó, pontos múltbeli adatsorait, amelyek az egyesülés vagy felvásárlás figyelembevételéhez szükségesek. Az intézmények számára ezért lehetővé kell tenni, hogy alternatív számítási lehetőségeket alkalmazzanak, ha a felvásárolt vagy egyesített szervezet vagy tevékenységek múltbeli adatai nem állnak rendelkezésre, vagy nem elég pontosak ahhoz, hogy lefedjék az üzleti mutató kiszámítása szempontjából releváns teljes időszakot. Ezeknek az alternatív számítási módszereknek kellően konzervatívnak kell lenniük.

(23) Egy üzleti tevékenység vagy egy szervezet elidegenítése nem mindig jár azzal, hogy az elidegenített szervezet vagy tevékenységek működési kockázata teljes mértékben átszáll a felvásárló szervezetre. Előfordulhat, hogy az elidegenítési feltételek kártalanítást írnak elő az elidegenítés előtti működési kockázati eseményekből eredő új kötelezettségek vagy veszteségek kapcsán. Ezért elidegenítés esetén azoknak a feltételeknek, amelyek mellett az illetékes hatóságok megadhatják az 575/2013/EU rendelet 315. cikkének (2) bekezdésében említett engedélyt, biztosítaniuk kell különösen azt, hogy az elidegenített szervezet vagy tevékenység a továbbiakban ne minősüljön relevánsnak az intézmény kockázati profilja szempontjából.

(24) Az 575/2013/EU rendelet 316. cikkének (1) bekezdése értelmében azoknak az intézményeknek, amelyek üzleti mutatója eléri vagy meghaladja a 750 millió EUR-t, az üzletimutató-komponensen kívül adatokat kell gyűjteniük a működési kockázati veszteségeikről, és ki kell számítaniuk éves működési kockázati veszteségeiket. A működési kockázatra vonatkozó nemzetközi standardok – többek között a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság standardjai – előírják, hogy a veszteségeseményeket hét eseménytípusba kell besorolni. Az említett standardoknak való megfelelés érdekében az 575/2013/EU rendelet 317. cikkének (9) bekezdésében említett működési kockázati taxonómiának ugyanazokon az eseménytípusokon kell alapulnia.

(25) Az osztályozási rendszer kellő részletezése érdekében a működési kockázati taxonómiának tartalmaznia kell egy második osztályozási szintet is, amely az ágazat bevált gyakorlatain alapul. Ennek megfelelően a működési kockázati taxonómiában a veszteségesemény-adatokat először a makroszintű eseményeket jelölő 1. szintű eseménytípusokba kell sorolni, majd 2. szintű kategóriákba, amelyek részletesebben ismertetik az adott 1. szintű eseménytípus jellemzőit. A veszteségesemény-nyilvántartás harmonizációjának előmozdítása érdekében a 2. szintű kategóriák kialakítását és leírását a nemzetközi szabványokkal és az ágazat bevált gyakorlataival összhangban kell kidolgozni.

(26) Annak érdekében, hogy teljes képet lehessen alkotni egy intézmény veszteségeiről, a működési kockázati taxonómia felépítését úgy kell kialakítani, hogy az 1. szintű eseménytípusok, illetve a 2. szintű kategóriák között ne legyenek átfedések, és összességükben teljeskörűek legyenek, vagyis minden eseményt magukban foglaljanak.

(27) Bár az 1. szintű eseménytípusoknak és a 2. szintű kategóriáknak a működési kockázati veszteségek tekintetében teljeskörűnek kell lenniük, előfordulhat, hogy egyes veszteségesemények a megfelelő 1. szintű eseménytípushoz és 2. szintű kategóriához való hozzárendelésük mellett kiegészítő attribútumokkal is jellemezhetők. A veszteségesemények nyilvántartott információk bővítése érdekében az intézményeknek az említett eseményekhez egy vagy adott esetben több attribútumot kell hozzárendelniük. Jellegük miatt az attribútumokat nem szabad úgy kialakítani, hogy azok között ne legyenek átfedések, és összességükben teljeskörűek legyenek. Ezért lehetővé kell tenni, hogy az intézmények több attribútumot rendeljenek egy adott veszteségeseményhez, beleértve az (EU) 2022/2554 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) 3. cikkének 19. pontjában meghatározott „harmadik fél IKT-szolgáltatókhoz" kapcsolódó veszteségeseményeket is, amelyekhez az „IKT-kockázat" és a „Harmadik felekkel kapcsolatos kockázat" attribútumot is hozzá kell rendelni.

(28) Az intézménynél felmerülő veszteségek megfelelő leírása érdekében az intézményeknek csak azokat a veszteségeket kell nyilvántartaniuk a veszteségadat-állományban, amelyek relevánsak az éves működési kockázati veszteség kiszámítása szempontjából. Az intézmények azonban a veszteségadat-állományban nem szerepeltethetik az öt munkanapon belül megtérült veszteségeket, mivel azok gyorsan megtérültnek minősülnek.

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2554 rendelete (2022. december 14.) a pénzügyi ágazat digitális működési rezilienciájáról, valamint az 1060/2009/EK, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 909/2014/EU és az (EU) 2016/1011 rendelet módosításáról (HL L 333., 2022.12.27., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2554/oj).

(29) A működési kockázati veszteség taxonómiájának lehetővé kell tennie a működési kockázat hatékony felügyeletét, és első alkalmazásakor arányosnak kell lennie. Ezért a 2. szintű kategóriákra és az attribútumokra vonatkozó múltbeli adatokat a legnagyobb gondosság elve alapján vagy önkéntes alapon kell megadni legalább a teljes 2025-ös évre vonatkozóan. Ezzel szemben, mivel az 1. szintű kategóriák nem változtak a meglévő kerethez képest, az intézményeknek legalább a 2016. január 1-je óta eltelt évekre vonatkozóan kell múltbeli adatokat szolgáltatniuk.

(30) Az egyesülésekkel és felvásárlásokkal összefüggésben előfordulhat, hogy az intézményeknek az üzleti mutató növekedése miatt ki kell számítaniuk az éves működési kockázati veszteségüket. Ilyenkor az is előfordulhat, hogy az intézmények számára az egyesített vagy felvásárolt szervezetek integrációjából eredő kihívások miatt indokolatlanul megterhelő a működési kockázati veszteségek kiszámítása. Az intézmények számára ezért elegendő időt kell biztosítani az éves működési kockázati veszteség kiszámítására vonatkozó követelménynek való megfelelésre.

(31) Átmeneti körülmények között előfordulhat, hogy egyes intézmények üzleti mutatója csak ideiglenesen éri el a 750 millió EUR-t. Ezen intézmények számára indokolatlanul megterhelő lenne az éves működési kockázati veszteség kiszámítása, ha a küszöbértéket csak kivételesen, ideiglenes jelleggel lépnék át egy meghatározott időkereten belül.

(32) Az intézmények szanálásának irányítására bizonyos körülmények között áthidaló intézmények hozhatók létre. Az áthidaló intézmények sajátosságaira és ideiglenes jellegére tekintettel az ilyen intézmények számára indokolatlanul megterhelő lenne az éves működési kockázati veszteség kiszámítása. Ezért mentesíteni kell őket e követelmény alól.

(33) Előfordulhat, hogy a felvásárolt vagy egyesített szervezetek vagy tevékenységek az adatszolgáltató intézményétől eltérő kockázati taxonómia alkalmazásával számolták el a veszteségeket. Az adatok összehasonlíthatóságának és következetességének biztosítása érdekében az adatszolgáltató intézménynek az 575/2013/EU rendelet 317. cikkében említett kockázati taxonómia alkalmazásával át kell sorolnia a felvásárolt vagy egyesített szervezetek veszteségeit.

(34) Előfordulhat, hogy a felvásárolt vagy egyesített szervezetek vagy tevékenységek az adatszolgáltató intézményétől eltérő pénznemben tartották nyilván veszteségeiket. Az adatszolgáltató intézményeknek ezért ezeket a veszteségeket a tízéves időszak egyes évei tekintetében az adott év végén használt átváltási árfolyamok használatával kell átszámítaniuk saját veszteségeik közé.

(35) Előfordulhat, hogy az egyesített vagy felvásárolt szervezetek vagy tevékenységek nem számolnak el veszteségeket, vagy hogy a veszteségeket az 575/2013/EU rendelet 317. cikkének (9) bekezdésében említettől eltérő kockázati taxonómia alkalmazásával számolják el, ha számukra az alkalmazandó jog nem írja elő veszteségadat-állomány összeállítását az említett rendelet 317. cikkének (2) bekezdésével összhangban. Az is lehetséges, hogy az egyesített vagy felvásárolt szervezetek vagy tevékenységek a felvásárlást vagy az egyesülést megelőző tíz év egyikében sem tartoztak az 575/2013/EU rendelet 317. cikkének hatálya alá. Ilyen esetekben az intézményeknek az éves működési kockázati veszteséget a rendelkezésre álló adatok alapján jelentett veszteségek felhasználásával kell kiszámítaniuk, az eredményt a fedezeti arányhoz vagy a jelentett veszteségek teljes intézményhez viszonyított arányához igazítva.

(36) E rendelet rendelkezései szorosan kapcsolódnak egymáshoz, mivel mindegyikük a működési kockázatra vonatkozó követelmények fő szempontjait határozza meg. Az e rendelkezések közötti koherencia biztosítása, a végfelhasználók hozzáférésének megkönnyítése, valamint annak lehetővé tétele érdekében, hogy az intézmények következetesen alkalmazhassák e rendelkezéseket, azokat egyetlen rendeletbe kell foglalni.

(37) Ez a rendelet az Európai Bankhatóság által a Bizottsághoz benyújtott szabályozástechnikai standardtervezeteken alapul.

(38) Az Európai Bankhatóság nyilvános konzultációkat folytatott az e rendelet alapját képező szabályozástechnikai standardtervezetekről, elemezte az ezekkel összefüggésben felmerülő, esetleges költségeket és hasznot, és kikérte az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) 37. cikke alapján létrehozott Banki Érdekképviseleti Csoport tanácsát,

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. RÉSZ

AZ ÜZLETI MUTATÓ KOMPONENSEI, A MUTATÓBÓL KIZÁRANDÓ ELEMEK ÉS A MUTATÓ KIIGAZÍTÁSAI

I. CÍM

AZ ÜZLETI MUTATÓ KOMPONENSEI

1. FEJEZET

Kamat-, lízing- és osztalékkomponens

1. cikk

Kamatbevétel

Az intézmények az 575/2013/EU rendelet 314. cikkének (2) bekezdésében említett kamatbevételt a következő altételek összegeként számítják ki:

a) kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközök kamatbevétele;

b) kötelezően az eredménnyel szemben valós értéken értékelt, nem kereskedési célú pénzügyi eszközök kamatbevétele;

c) az eredménnyel szemben valós értéken értékeltnek megjelölt pénzügyi eszközök kamatbevétele;

d) az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt pénzügyi eszközök kamatbevétele;

e) amortizált bekerülési értéken értékelt pénzügyi eszközök kamatbevétele;

f) fedezeti elszámolások kamatbevétele – kamatlábkockázati származtatott ügyletek;

g) egyéb eszközök kamatbevétele;

h) kötelezettségeken képződött kamatbevétel;

i) operatív lízingekből származó bevétel, ideértve a befektetési célú ingatlanokból származó bérletidíj-bevételt is;

j) a valósérték-modell alkalmazásával értékelt, bérleti díjat generáló befektetési célú ingatlanok valós értékének változásaiból származó bevétel;

k) lízingelt eszközökből származó nyereség, beleértve a lízingmódosításokból származó nyereségeket is.

2. cikk

Kamatráfordítások

Az intézmények az 575/2013/EU rendelet 314. cikkének (2) bekezdésében említett kamatráfordításokat a következő altételek összegeként számítják ki:

a) kereskedési céllal tartott pénzügyi kötelezettségek kamatráfordítása;

b) az eredménnyel szemben valós értéken értékeltnek megjelölt pénzügyi kötelezettségek kamatráfordítása;

c) amortizált bekerülési értéken értékelt pénzügyi kötelezettségek kamatráfordítása;

d) fedezeti elszámolások kamatráfordítása – kamatlábkockázati származtatott ügyletek;

e) egyéb kötelezettségek kamatráfordítása;

f) eszközök kamatráfordításai;

g) operatív lízingből eredő ráfordítások, beleértve a bérleti díjat generáló befektetési célú ingatlanokkal kapcsolatos közvetlen működési ráfordításokat is;

h) a valósérték-modell alkalmazásával értékelt, bérleti díjat generáló befektetési célú ingatlanok valós értékének változásaiból származó ráfordítás;

i) operatív lízingelt eszközök vesztesége;

j) azon operatív lízingelt eszközök értékcsökkenése és értékvesztése vagy értékvesztésének visszaírása, amelyek bevételét vagy ráfordításait a kamatkomponens kiszámítása során figyelembe veszik.

Az első albekezdésben említett altételek nem tartalmaznak működési kockázati eseményekkel kapcsolatos ráfordításokat. Az intézmények az ilyen ráfordításokat a 6. cikk (1) bekezdése d) pontjának i. alpontjában említett tételben tüntetik fel.

3. cikk

Eszközkomponens

Az intézmények az 575/2013/EU rendelet 314. cikkének (2) bekezdésében említett eszközkomponenst a következő altételek összegeként számítják ki:

a) a központi bankokkal szembeni számlakövetelések és az egyéb látra szóló betétek bruttó könyv szerinti értéke;

b) hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok bruttó könyv szerinti értéke;

c) hitelek és előlegek bruttó könyv szerinti értéke;

d) az eszközkomponens kiszámításához használt vonatkozási időpontban pénzügyi eszközként besorolt származtatott ügyletek valós értéke, ha az ilyen ügyletek pénzáramlásait a pénzügyi év során a kamatkomponensben megjelenítették;

e) lízingbe adott tárgyi eszközök és immateriális eszközök könyv szerinti értéke.

A d) pont alkalmazásában az intézmények figyelembe veszik mind a kereskedési célú, mind a gazdasági fedezeti ügyleteket, és a fedezeti elszámolást.

4. cikk

Osztalékkomponens

Az 575/2013/EU rendelet 314. cikkének (2) bekezdésében említett osztalékkomponens a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokból és a befektetésekből származó osztalékbevételt tartalmazza.

2. FEJEZET

Szolgáltatási komponens

5. cikk

Egyéb működési bevétel

Az intézmények az 575/2013/EU rendelet 314. cikkének (5) bekezdésében említett egyéb működési bevételt a következő tételek összegeként számítják ki, ide nem értve az igazgatási költségek behajtását:

a) a valósérték-modell alkalmazásával értékelt tárgyi eszközök valós értékének változásaiból származó bevétel, kivéve a valósérték-modell alkalmazásával értékelt, bérleti díjat generáló befektetési célú ingatlanok valós értékének változásaiból származó bevételt;

b) egyéb bevételek, amelyek nem lízingből származnak;

c) megszűnt tevékenységeknek nem minősülő, értékesítésre tartottá minősített befektetett eszközökből és elidegenítési csoportokból származó nyereség.

6. cikk

Egyéb működési ráfordítások

(1) Az intézmények az 575/2013/EU rendelet 314. cikkének (5) bekezdésében említett egyéb működési ráfordításokat a következő tételek összegeként számítják ki:

a) a valósérték-modell alkalmazásával értékelt tárgyi eszközök valós értékének változásaiból származó ráfordítás, kivéve a valósérték-modell alkalmazásával értékelt, bérleti díjat generáló befektetési célú ingatlanok valós értékének változásaiból származó ráfordítást;

b) egyéb ráfordítások, amelyek nem működési kockázati eseményekkel kapcsolatosak és nem lízingelt eszközökből származnak;

c) megszűnt tevékenységeknek nem minősülő, értékesítésre tartottá minősített befektetett eszközökből és elidegenítési csoportokból származó veszteség;

d) az eredménykimutatás bármely tételében elszámolt, működési kockázati eseményekkel kapcsolatos veszteség, ráfordítás, céltartalék és egyéb pénzügyi hatások, köztük azon veszteség, ráfordítás, céltartalék és egyéb pénzügyi hatások, amelyeket a következő tételekben számolnak el:

   i. kamatráfordítások;

   ii. egyéb működési ráfordítások;

   iii. személyi jellegű ráfordítások;

   iv. egyéb igazgatási költségek;

   v. értékcsökkenés;

   vi. céltartalékképzés vagy (–) céltartalék visszaírása;

   vii. értékvesztés vagy (–) értékvesztés visszaírása.

(2) Az (1) bekezdés d) pontjának alkalmazásában a működési kockázati eseményekkel kapcsolatos veszteség, ráfordítás, céltartalék és egyéb pénzügyi hatások:

a) a megvásárolt biztosítási vagy viszontbiztosítási kötvényekhez kapcsolódó kifizetéseken kívül nem tartalmaznak kapcsolódó kifizetéseket;

b) tartalmazzák a megvásárolt biztosítási vagy viszontbiztosítási kötvényekhez kapcsolódó kifizetéseket;

c) tartalmazzák azokat a rendkívüli veszteségeket, amelyeket az intézmény – az illetékes hatóságnak az 575/2013/EU rendelet 320. cikkének (1) bekezdése alapján megadott engedélyével – kizárhat az éves működési kockázati veszteségének kiszámításából.

7. cikk

Díj- és jutalékbevétel komponens

Az 575/2013/EU rendelet 314. cikkének (5) bekezdésében említett díj- és jutalékbevétel komponens magában foglalja a pénzügyi szolgáltatások járulékos tevékenységeiből származó bevételt, ideértve a pénzügyi szolgáltatások nyújtásához szükséges informatikai tevékenységekből származó bevételt is. Az intézmények a díj- és jutalékbevételt a következő tételek összegeként számítják ki:

a) értékpapírok díj- és jutalékbevétele;

b) vállalati pénzügyek díj- és jutalékbevétele;

c) díjalapú tanácsadás díj- és jutalékbevétele;

d) klíring és kiegyenlítés díj- és jutalékbevétele;

e) eszközkezelés díj- és jutalékbevétele;

f) letétkezelés díj- és jutalékbevétele;

g) kollektív befektetésekkel kapcsolatos központi adminisztrációs szolgáltatás díj- és jutalékbevétele;

h) bizalmi vagyonkezelői tranzakciók díj- és jutalékbevétele;

i) pénzforgalmi szolgáltatások díj- és jutalékbevétele;

j) forgalmazott, de nem kezelt ügyfélforrások díj- és jutalékbevétele;

k) strukturált finanszírozás díj- és jutalékbevétele;

l) hitelkezelés díj- és jutalékbevétele;

m) adott hitelnyújtási elkötelezettségek díj- és jutalékbevétele;

n) adott pénzügyi garanciák díj- és jutalékbevétele;

o) nyújtott hitelek díj- és jutalékbevétele;

p) deviza díj- és jutalékbevétele;

q) áruk díj- és jutalékbevétele;

r) egyéb díj- és jutalékbevétel.

8. cikk

Díj- és jutalékráfordítások komponens

Az 575/2013/EU rendelet 314. cikkének (5) bekezdésében említett díj- és jutalékráfordítások komponense magában foglalja a pénzügyi szolgáltatások járulékos tevékenységeiből származó ráfordításokat, ideértve a pénzügyi szolgáltatások nyújtásához szükséges informatikai tevékenységekből származó ráfordításokat is. Az intézmények a díj- és jutalékráfordításokat a következő tételek összegeként számítják ki:

a) értékpapírok díj- és jutalékráfordítása;

b) klíring és kiegyenlítés díj- és jutalékráfordítása;

c) eszközkezelés díj- és jutalékráfordítása;

d) letétkezelés díj- és jutalékráfordítása;

e) pénzforgalmi szolgáltatások díj- és jutalékráfordítása;

f) hitelkezelés díj- és jutalékráfordítása;

g) kapott hitelnyújtási elkötelezettségek díj- és jutalékráfordítása;

h) kapott pénzügyi garanciák díj- és jutalékráfordítása;

i) termékek külső forgalmazásának díj- és jutalékráfordítása;

j) deviza díj- és jutalékráfordítása;

k) egyéb díj- és jutalékráfordítás.

3. FEJEZET

Pénzügyi komponens

9. cikk

A pénzügyi komponens kiszámítása

Az intézmények az 575/2013/EU rendelet 314. cikkének (6) bekezdésében említett pénzügyi komponens kiszámításakor a következő módszerek egyikét használják:

a) a „számviteli módszer”, amelynek keretében a pénzügyi komponenst e rendelet 10. és 11. cikkével összhangban, az alkalmazandó számviteli szabályozás alapján számítják ki;

b) a „prudenciális elhatárolás módszere”, amelynek keretében a pénzügyi komponenst e rendelet 12. cikkével összhangban, az 575/2013/EU rendelet harmadik része 1. címének 3. fejezetében meghatározott prudenciális elhatárolás alapján számítják ki, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

   i. bizonyos típusú elvégzett műveletek vagy meghozott számviteli döntések – beleértve az eredménnyel szemben valós értéken értékelt pozíciók gazdasági fedezését és a befogadó hibrid vagy strukturált pénzügyi instrumentumokba beágyazott származtatott ügyletek leválasztását – a számviteli módszer alkalmazása esetén a pénzügyi komponens indokolatlan növekedését eredményezik;

   ii. az intézmény szabályzatai, eljárásai, rendszerei és kontrolljai révén:

      1. meghatározható a fedezett instrumentumok és a kapcsolódó fedezeti ügyletek nyeresége és vesztesége, az említett kapcsolódó fedezeti ügyletek és a fedezett kockázatok összekötésével;

2. megfelelően kiszámítható a prudenciális kereskedési könyv és a prudenciális nem kereskedési könyv nyeresége és vesztesége;

iii. a belső szabályzatok, eljárások, rendszerek és kontrollok lehetővé teszik a fedezeti kapcsolatnak és időbeli változásainak a kockázatkezelési célkitűzések és döntések alapján történő dokumentációját;

iv. a pénzügyi komponens módosításai az eredménynek a fedezeti ügylet által ténylegesen fedezett kockázatokhoz kapcsolódó azon összegére korlátozódnak, amely lényegében ellentételezi a fedezett tételek számviteli eredményét.

1. szakasz

A pénzügyi komponens kiszámítása a számviteli módszerrel

10. cikk

Kereskedési könyvi komponens

A pénzügyi komponens számviteli módszerrel való kiszámításakor az intézmények az 575/2013/EU rendelet 314. cikkének (6) bekezdésében említett kereskedési könyvi komponenst a következő tételek összegeként számítják ki:

a) kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközökből és kötelezettségekből származó nyereség vagy (–) veszteség, nettó;

b) fedezeti elszámolásokból eredő nyereség vagy (–) veszteség, nettó, ha a fedezeti elszámolást kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközök és kötelezettségek fedezésére használják;

c) árfolyam-különbözet [nyereség vagy (–) veszteség], nettó, ha ezek a különbözetek kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközökből és kötelezettségekből származnak.

11. cikk

Banki könyvi komponens

A pénzügyi komponens számviteli módszerrel való kiszámításakor az intézmények az 575/2013/EU rendelet 314. cikkének (6) bekezdésében említett banki könyvi komponenst a következő tételek összegeként számítják ki:

a) az eredménnyel szemben valós értéken értékelt kategóriába nem tartozó pénzügyi eszközök és kötelezettségek kivezetéséből származó nyereség vagy (–) veszteség, nettó;

b) kötelezően az eredménnyel szemben valós értéken értékelt, nem kereskedési célú pénzügyi eszközök nyeresége vagy (–) vesztesége

c) az eredménnyel szemben valós értéken értékeltnek megjelölt pénzügyi eszközök és kötelezettségek nyeresége vagy (–) vesztesége, nettó;

d) fedezeti elszámolásokból eredő nyereség vagy (–) veszteség, nettó, ha a fedezeti elszámolást nem a kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközök és kötelezettségek fedezésére használják;

e) árfolyam-különbözet [nyereség vagy (–) veszteség], nettó, ha ezek a különbözetek nem a kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközökből és kötelezettségekből származnak.

2. szakasz

A pénzügyi komponens kiszámítása a prudenciális elhatárolás módszerével

12. cikk

A prudenciális elhatárolás módszere

(1) A pénzügyi komponensnek a prudenciális elhatárolás módszerével való kiszámításakor az intézmények az 575/2013/EU rendelet harmadik része I. címének 3. fejezetével összhangban kiigazítják az e rendelet 10. és 11. cikkében említett tételeket.

(2) Az intézmények a prudenciális elhatárolás módszerét az 575/2013/EU rendelet harmadik része 1. címének 3. fejezetében meghatározottak szerinti stratégiáikkal, szabályzataikkal, eljárásaikkal, rendszereikkel és kontrolljaikkal összhangban alkalmazzák.

(3) Az intézmények a prudenciális elhatárolás módszerét a számviteli módszerrel kombinálva is alkalmazhatják.

Az első albekezdés alkalmazásában az intézmények a prudenciális elhatárolás módszerét az ugyanazon csoporton belüli bizonyos szervezetekre vagy bizonyos művelettípusokra is alkalmazhatják. Ebben az esetben az intézmények bizonyítják, hogy a prudenciális elhatárolás módszerének alkalmazási körét nem a szabályozási arbitrázs érdekében választották ki. Az intézmények a mérleg fennmaradó részére a számviteli módszert alkalmazzák. Az intézmények a prudenciális elhatárolás módszerének alkalmazási körét érintő lényeges változásokat a 13. cikkel összhangban bejelentik az illetékes hatóságoknak.

(4) Az intézmények a prudenciális elhatárolás módszerét a pénzügyi komponens kiszámításához előirányzott mindhárom pénzügyi évre alkalmazzák.

(5) Ha az intézmények a prudenciális elhatárolás módszerét alkalmazzák, az illetékes hatóságok ellenőrzik, hogy teljesülnek-e a 9. cikk b) pontjában említett feltételek.

13. cikk

A prudenciális elhatárolás módszerének alkalmazására vonatkozó bejelentési eljárás

(1) Az intézmények legalább 90 nappal azelőtt bejelentik illetékes hatóságuknak a prudenciális elhatárolás módszerének alkalmazására irányuló szándékukat, hogy megkezdenék a módszer alkalmazását.

(2) A prudenciális elhatárolás módszerének alkalmazására irányuló szándék bejelentése a következőket tartalmazza:

a) annak megerősítése, hogy a vezető testület vagy az általa kijelölt belső bizottság jóváhagyta a prudenciális elhatárolás módszerének alkalmazását, valamint a jóváhagyás időpontja;

b) az az időpont, amikortól a prudenciális elhatárolás módszerét alkalmazni fogják;

c) az azon típusú elvégzett műveletek vagy meghozott számviteli döntések ismertetése, amelyek a pénzügyi komponens indokolatlan növekedését okozzák, valamint az intézmény ezek alakulásával kapcsolatos várakozásainak ismertetése;

d) a kereskedési könyvi komponens és a banki könyvi komponens azon portfólióinak ismertetése, amelyeket érint az indokolatlan növekedés;

e) a d) pontban említett portfóliók értéke a bejelentés vonatkozási időpontjában, a következők megadásával:

   i. a származtatott ügyletek névértéke;

   ii. a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok névleges értéke;

   iii. a részvények és a kollektív befektetési vállalkozások piaci értéke;

f) ha a bejelentést konszolidáló szervezet nyújtja be, az egyes leányvállalatok hozzájárulása a d) és e) pontban említett portfóliókhoz;

g) a 10. és 11. cikkben említett tételek azon kiigazításainak ismertetése, amelyek a prudenciális elhatárolás módszerének alkalmazása miatt szükségesek;

h) annak elemzése, hogy az utolsó beszámoló fordulónapját tekintve a prudenciális elhatárolás módszerének alkalmazása milyen hatást gyakorolt a következőkre a számviteli módszerhez képest:

i. a kereskedési könyvi komponens;

ii. a banki könyvi komponens;

iii. a pénzügyi komponens;

iv. az üzleti mutató;

v. a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény;

i) ha az intézmények a prudenciális elhatárolás módszerét a 12. cikk (3) bekezdése alapján a számviteli módszerrel kombinálva alkalmazzák:

i. azon művelettípusok leírása, amelyekre a számviteli módszert alkalmazzák;

ii. annak elemzése, hogy az utolsó beszámoló fordulónapját tekintve a számviteli módszer alkalmazása milyen hatást gyakorolt a következőkre a prudenciális elhatárolás módszeréhez képest:

(1) a kereskedési könyvi komponens;

(2) a banki könyvi komponens;

(3) a pénzügyi komponens;

(4) az üzleti mutató;

(5) a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény;

j) a 9. cikk b) pontjának ii. alpontjában említett szabályzatok, eljárások, rendszerek és kontrollok ismertetése;

k) az intézmény független kockázatellenőrzési funkciója által végzett független felülvizsgálat keretében, vagy belső vagy külső ellenőrzés keretében készített jelentés a 9. cikk b) pontjában említett feltételek teljesítéséről.

(3) Az (1) bekezdésben említett 90 nap a (2) bekezdésben említett információk és dokumentumok hiánytalan benyújtásától számítandó.

(4) Az intézmények aktualizálják, és az aktualizált változatban is az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátják a következőket:

a) legalább évente a (2) bekezdés c)–i) és k) pontjában említett dokumentáció;

b) a (2) bekezdés j) pontjában említett dokumentáció, de csak akkor, ha változások következtek be a prudenciális elhatárolás módszere alkalmazásának időtartama alatt.

Az a) pont alkalmazásában az intézmények a (2) bekezdés h) és i) pontjában említett dokumentációt az aktualizált üzleti mutató vonatkozási időpontja tekintetében bocsátják az illetékes hatóságuk rendelkezésére.

14. cikk

Visszatérés a számviteli módszerhez

(1) Ha a 9. cikk b) pontjában meghatározott feltételek bármelyike már nem teljesül, az intézmények visszatérnek a számviteli módszerhez.

(2) A számviteli módszerhez visszatérő intézmények a számviteli módszert a pénzügyi komponens kiszámításához előirányzott mindhárom pénzügyi évre alkalmazzák.

(3) A számviteli módszerhez visszatérő intézmények a következő három pénzügyi évben nem alkalmazzák újra a prudenciális elhatárolás módszerét.

15. cikk

A számviteli módszerhez való visszatérésre vonatkozó bejelentési eljárás

(1) Az intézmények legalább 90 nappal azelőtt bejelentik illetékes hatóságuknak a számviteli módszerhez való visszatérésüket, mielőtt visszatérnének ahhoz.

(2) A számviteli módszerhez való visszatérés bejelentése a következőket tartalmazza:

a) annak megerősítése, hogy a vezető testület vagy az általa kijelölt belső bizottság jóváhagyta a számviteli módszerhez való visszatérést, valamint a jóváhagyás időpontja;

b) az az időpont, amikortól a számviteli módszert alkalmazni fogják;

c) tájékoztatás a 9. cikk b) pontjában említett azon feltételekről, amelyek már nem teljesülnek;

d) annak elemzése, hogy az utolsó beszámoló fordulónapját tekintve a számviteli módszerhez való visszatérés milyen hatást gyakorolt a következőkre a prudenciális elhatárolás módszeréhez képest:

   i. a kereskedési könyvi komponens;

   ii. a banki könyvi komponens;

   iii. a pénzügyi komponens;

   iv. az üzleti mutató;

   v. a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény;

e) az intézmény független kockázatellenőrzési funkciója által végzett független felülvizsgálat keretében, vagy belső vagy külső ellenőrzés keretében készített jelentés a c) és a d) pontról.

II. CÍM

AZ ÜZLETI MUTATÓBÓL KIZÁRANDÓ ELEMEK

16. cikk

Az üzleti mutatóból való kizárások hatálya

(1) Az 575/2013/EU rendelet 314. cikke (7) bekezdése a) pontjának alkalmazásában az intézmények nem zárják ki az üzleti mutató kiszámításából a biztosítási vagy viszontbiztosítási termékek vagy szolgáltatások értékesítéséből származó bevételeket és ráfordításokat.

(2) Az 575/2013/EU rendelet 314. cikke (7) bekezdése c) pontjának alkalmazásában az intézmények nem zárják ki az üzleti mutató kiszámításából a következő tételeket, ha azokat igazgatási költségként számolják el:

a) a pénzügyi szolgáltatások nyújtásáért fizetett kiszervezési díjak;

b) a lízingkiadások;

c) a működési kockázati eseményekkel kapcsolatos igazgatási költségek, beleértve a személyi jellegű ráfordításokat is.

(3) Az 575/2013/EU rendelet 314. cikke (7) bekezdése f) és i) pontjának alkalmazásában az intézmények nem zárják ki az üzleti mutató számításából a következő tételeket, ha azok lízingelt eszközökkel vagy működési kockázati eseményekkel kapcsolatosak:

a) tárgyi eszközök értékcsökkenése;

b) immateriális eszközök amortizációja;

c) értékvesztés és értékvesztés visszaírása.

III. CÍM

AZ ÜZLETI MUTATÓ KIIGAZÍTÁSA

17. cikk

Az üzleti mutató kiigazítása egyesülés vagy felvásárlás esetén

(1) Az intézmények az üzleti mutató kiszámításakor a felvásárolt vagy egyesített szervezet vagy tevékenység tételeit a korábbi auditált pénzügyi kimutatások alapján veszik figyelembe. Ha a felvásárolt tevékenység vonatkozásában a múltban nem készült külön pénzügyi kimutatás, az intézmények a számítást a szóban forgó tevékenység végső értékeléséhez használt múltbeli pénzügyi információkra alapozzák.

(2) Ha az intézmények bizonyítani tudják, hogy a felvásárolt vagy egyesített tevékenység vagy szervezet vonatkozásában nem állnak rendelkezésre korábbi auditált pénzügyi kimutatások vagy múltbeli pénzügyi információk, vagy azok nem pontosak, akkor a szóban forgó szervezetet vagy tevékenységet úgy veszik figyelembe üzleti mutatójuk kiszámításakor, hogy üzleti mutatójukat megszorozzák az M&A (egyesülési-felvásárlási) tényezővel, amelyet a következő képletnek megfelelően számítanak ki a szóban forgó szervezetre vagy tevékenységre vonatkozó legfrissebb és pontos pénzügyi információk – ideértve a folyó pénzügyi év évesített adatait is – alapján:

$$M\&A\ tényező = \frac{intézmény\ nettó\ működési\ jövedelme\ +\ szervezet/tevékenység\ nettó\ működési\ bevétele}{intézmény\ nettó\ működési\ bevétele}$$

ahol a *nettó működési bevételt* (NMB) az (EU) 2024/3117 bizottsági végrehajtási rendelet ([4]) szerint kell kiszámítani (FINREP F02.00_r355_c010).

(3) Ha az M&A tényező adathiány miatt nem használható, akkor az intézmények az üzleti mutatójuk kiszámításakor a felvásárolt vagy egyesített tevékenységet vagy szervezetet az annak végső értékeléséhez használt információkon alapuló pénzügyi előrejelzések felhasználásával veszik figyelembe.

(4) Amint a felvásárolt vagy egyesített szervezet vagy tevékenység teljeskörűen az intézmények pénzügyi kimutatásainak részévé válik, az intézmények a (2) bekezdésben említett módszer helyett az auditált pénzügyi kimutatásaikat használják az üzleti mutató kiszámításához.

(5) Az intézmények az üzleti mutató (1)–(4) bekezdés szerinti kiigazításait anyavállalatuk szintjén is alkalmazzák, ha anyavállalatuk az 575/2013/EU rendelet 11. cikke értelmében az említett rendelet hatálya alá tartozik.

(6) Ha az intézmények a felvásárlandó vagy egyesítendő szervezetet vagy tevékenységet az (1), (2) és (3) bekezdésben említett módszerek szerint kívánják figyelembe venni az üzleti mutató kiszámításában, e tervüket bejelentik az illetékes hatóságuknak. Az intézmények ezt a bejelentést haladéktalanul, de legkésőbb a felvásárolt vagy egyesített szervezeteknek vagy tevékenységeknek az 575/2013/EU rendelet 315. cikkének (1) bekezdése szerinti figyelembevételekor megteszik, és bemutatják az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésével összhangban kiszámított, működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket.

([4]) A Bizottság (EU) 2024/3117 végrehajtási rendelete (2024. november 29.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az intézmények felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó végrehajtás-technikai standardok megállapításáról és az (EU) 2021/451 bizottsági végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/3117, 2024.12.27., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/3117/oj).

18. cikk

Az üzleti mutató kiigazításának időzítése egyesülést vagy felvásárlást követően

Az intézmények a 17. cikkben említett kiigazításokat az egyesülés vagy felvásárlás hatálybalépésének időpontját követően az (EU) 2024/3117 végrehajtási rendelet szerinti első alkalmazandó adatszolgáltatási időpontban veszik figyelembe.

19. cikk

Az elidegenített szervezetekhez vagy tevékenységekhez kapcsolódó összegek üzleti mutatóból való kizárására vonatkozó engedélyezési eljárás

(1) Az illetékes hatóságok az 575/2013/EU rendelet 315. cikkének (2) bekezdésében említett engedélyt a működési kockázati profil következő tételek tekintetében történő elemzését követően adhatják meg az intézményeknek:

a) az elidegenített szervezetek vagy tevékenységek hozzájárulása az intézmény működési kockázati veszteségéhez az elmúlt legalább öt pénzügyi évben;

b) bármely olyan szerződéses megállapodás, amellyel az intézmény vagy a csoportjához tartozó bármely más szervezet vállalja, hogy kártérítést vagy kártalanítást nyújt az elidegenített szervezetek vagy tevékenységek vevőjének az elidegenítés előtti működési kockázati eseményekből eredő jövőbeli veszteségekért vagy kötelezettségekért;

c) az a hatás, amelyet a szervezet vagy tevékenység elidegenítése gyakorol az intézmény működésikockázat-kezelési struktúrájára – ideértve az információtechnológiai rendszerek megváltoztatását, erőforrások átadását és más releváns szerkezetátalakítási szempontokat is –, aláásva az intézmény képességét a működési kockázat azonosítására, mérésére és csökkentésére.

(2) Az 575/2013/EU rendelet 315. cikkének (2) bekezdésében említett engedélyt kérelmező intézmények benyújtják illetékes hatóságuknak a következőket:

a) a szervezet vagy tevékenység elidegenítésének ismertetése, okai és végrehajtási időpontjai;

b) egy kvantitatív jellegű hatásvizsgálat arról, hogy a szervezet vagy tevékenység elidegenítése milyen hatást gyakorol a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményre és az ezt alátámasztó bizonyítékok, többek között az auditált pénzügyi kimutatások és a független könyvvizsgáló által készített előzetes pénzügyi kimutatások;

c) az elidegenített szervezethez vagy tevékenységhez kapcsolódó működési kockázati veszteségek részletei az elmúlt tíz pénzügyi évre visszamenőleg, amennyiben rendelkezésre állnak;

d) a szervezet vagy tevékenység elidegenítésének szerződéses feltételei, beleértve a mellékmegállapodásokat is, valamint az elidegenítés előtti eseményekből esetlegesen eredő kötelezettségek jogi elemzése;

e) annak megerősítése, hogy a vezető testület jóváhagyta a szervezet vagy tevékenység elidegenítését, valamint a jóváhagyás időpontja;

f) arra vonatkozó elemzés arról, hogy a szervezet vagy tevékenység elidegenítése milyen hatást gyakorol az intézmény működésikockázat-kezelési struktúrájára;

g) bármely további dokumentum vagy információ, amely igazolja, hogy az elidegenített szervezet vagy tevékenység már nem releváns az intézmény kockázati profilja szempontjából.

(3) Az intézmények az 575/2013/EU rendelet 315. cikkének (2) bekezdésében említett engedély iránti hiánytalan kérelmüket legalább 90 nappal az üzleti mutató kiigazításának tervezett időpontja előtt benyújtják az érintett illetékes hatóságnak.

(4) Az érintett illetékes hatóság az 575/2013/EU rendelet 315. cikkének (2) bekezdésében említett engedély iránti kérelemre az azt alátámasztó hiánytalan dokumentáció kézhezvételétől számított 90 napon belül írásban válaszol.

20. cikk

Az elidegenített szervezetekhez vagy tevékenységekhez kapcsolódó összegek üzleti mutatóból való kizárására vonatkozó engedélyezési eljárás, amennyiben az elidegenítés hatása alacsony

(1) A 19. cikk (2) bekezdésében említett kérelem benyújtása esetén az 575/2013/EU rendelet 315. cikkének (2) bekezdésében említett engedélyt megadottnak kell tekinteni, ha teljesül az alábbi két feltétel:

a) az elidegenített szervezetek vagy tevékenységek nettó működési bevételének (NMB) összege egy pénzügyi év során nem haladja meg az elidegenítő intézmény ugyanazon pénzügyi évre vonatkozó nettó működési bevételének 5 %-át;

b) az illetékes hatóság az intézmény engedélykérelmét alátámasztó hiánytalan dokumentáció kézhezvételétől számított 90 napon belül nem emel írásban kifogást a kérelemmel szemben.

(2) Az intézmények az (1) bekezdés a) pontjában említett számítást az előző pénzügyi év végén végzik el az elidegenített szervezetek vagy tevékenységek és az elidegenítő intézmény nettó működési bevételének összege alapján.

21. cikk

Az üzleti mutató kiigazítása elidegenítés esetén

Ha az intézmények megkapták a 19. vagy adott esetben a 20. cikkben említett engedélyt, akkor az üzleti mutató kiszámításakor a legutóbbi három pénzügyi év vonatkozásában figyelmen kívül hagyhatják az elidegenített szervezetekhez vagy tevékenységekhez kapcsolódó – az említett szervezetek auditált pénzügyi kimutatásain vagy az említett tevékenységek végső értékeléséhez használt pénzügyi információkon alapuló – összegeket.

22. cikk

Az üzleti mutató kiigazításának időzítése elidegenítés esetén

Ha az intézmények megkapták a 19. vagy adott esetben a 20. cikkben említett engedélyt, a 21. cikkel összhangban kiigazíthatják üzleti mutatójukat. Az említett intézmények a működési kockázathoz kapcsolódó módosított szavatolótőke-követelményről az (EU) 2024/3117 végrehajtási rendeletben meghatározott következő alkalmazandó adatszolgáltatási időpontban szolgáltatnak adatot.

II. RÉSZ

A MŰKÖDÉSI KOCKÁZATI VESZTESÉGEK TAXONÓMIÁJA, AZOK A FELTÉTELEK, AMELYEK MELLETT AZ ÉVES MŰKÖDÉSI KOCKÁZATI VESZTESÉG KISZÁMÍTÁSA „INDOKOLATLANUL MEGTERHELŐNEK” TEKINTHETŐ, VALAMINT A VESZTESÉGADAT-ÁLLOMÁNY KISZÁMÍTÁSA ÉS KIIGAZÍTÁSAI

I. CÍM

A MŰKÖDÉSI KOCKÁZATI VESZTESÉGEK TAXONÓMIÁJA

23. cikk

A veszteségesemények osztályozása

(1) Az 575/2013/EU rendelet 317. cikke (7) bekezdésének alkalmazásában az intézmények minden veszteségeseményt e rendelet 24. cikkével összhangban egyetlen 1. szintű eseménytípusba és e rendelet 25–31. cikkével összhangban egyetlen 2. szintű kategóriába sorolnak. Ha egy veszteségesemény több 1. szintű eseménytípusba vagy több 2. szintű kategóriába sorolható, az intézmények az adott eseményt a legrelevánsabb 1. szintű eseménytípusba vagy 2. szintű kategóriába sorolják.

(2) Az intézmények minden veszteségeseményhez hozzárendelik a 32. cikk szerinti összes alkalmazandó attribútumot.

(3) Az intézmények a veszteségadat-állományban nem szerepeltetik azokat a veszteségeket, amelyek öt munkanapon belül teljes mértékben megtérülnek. Részleges megtérülés esetén az intézmények az 575/2013/EU rendelet 318. cikkének (1) bekezdésében említett bruttó veszteségbe a veszteségnek csak azt a részét számítják bele, amely nem térül meg öt munkanapon belül.

(4) Az intézmények a jogvitákból és egyezségekből eredő veszteségeket – függetlenül attól, hogy az említett eljárások bíróság előttiek vagy peren kívüliek – bírósági eljárások miatti veszteségeseményként veszik figyelembe.

24. cikk

1. szintű osztályozás

Az intézmények minden veszteségeseményt besorolnak az alábbi 1. szintű eseménytípusok valamelyikébe:

1. szintű eseménytípus	Leírás	Azonosító szám
Belső csalás	Veszteségek, amelyeket csalás vagy hűtlen kezelés szándékával elkövetett cselekmények – de nem diverzitással/hátrányos megkülönböztetéssel összefüggő események – okoznak, legalább egy belső fél közreműködésével (ahol a belső fél az intézménnyel közvetlen kapcsolatban lévő fél, vagy olyan fél, amelyért az intézmény egyetemleges felelősséget visel), beleértve azt is, amikor a belső fél külső felekkel játszik össze.	1
Külső csalás	Veszteségek, amelyeket külső fél csalás vagy hűtlen kezelés szándékával elkövetett cselekményei okoznak, belső fél közreműködése nélkül.	2
Munkáltatói gyakorlat és munkahelyi biztonság	Veszteségek, amelyeket a foglalkoztatási, egészségügyi vagy munkahelyi biztonsági jogszabályokkal vagy megállapodásokkal össze nem egyeztethető cselekmények, egészségkárosodás miatti kártérítések vagy diverzitással/munkavállalók hátrányos megkülönböztetésével összefüggő események okoznak.	3
Ügyfelek, termékek és üzleti gyakorlat	Veszteségek, amelyeket egy adott ügyféllel szemben elkövetett szakmai kötelezettségszegés (ideértve a bizalmi és alkalmassági követelmények nemteljesítését is), valamely üzleti gyakorlat vagy egy termék jellege vagy természete okoz, a csaláson kívül.	4
Tárgyi eszközöket ért kár	Veszteségek, amelyeket természeti katasztrófa vagy más esemény – többek között balesetek, vandalizmus, háború, tüntetések, zavargás és terrorizmus – bekövetkezésével összefüggésben az intézmény tárgyi eszközeit, alkalmazottait és kapcsolt személyeit, köztulajdonú tárgyi eszközöket vagy olyan nem kapcsolt személyeket érintő veszteség vagy kár okoz, amelyekért az intézmény felelősséget visel.	5
Üzletmenet fennakadása és rendszerhiba	Veszteségek, amelyeket az üzletmenet fennakadása vagy rendszerhiba okoz.	6
Végrehajtás, teljesítés és folyamatkezelés	Veszteségek, amelyeket az ügyletfeldolgozás, a folyamatkezelés vagy az adatkezelés hibája okoz, illetve amelyek a kereskedelmi partnerekkel, az eladókkal, valamint a szabályozó és adóhatóságokkal fenntartott kapcsolatokból erednek.	7

25. cikk

A Belső csalás 1. szintű eseménytípus 2. szintű osztályozása

Az intézmények a 24. cikkel összhangban a Belső csalás típusba sorolt minden veszteségeseményt besorolnak az alábbi 2. szintű kategóriák valamelyikébe:

Belső csalás 2. szintű osztályozás	Leírás	Azonosító szám
Vesztegetés és korrupció	Az intézmény belső fele által elkövetett vesztegetés vagy korrupció.	1.1
Az intézménnyel szemben elkövetett belső csalás	Belső fél által az intézménnyel szemben elkövetett csalás. E kategóriába tartozik az adatlopás vagy -manipuláció és a csalárd kereskedés, akkor is, ha az elkövetés módja bennfentes kereskedés vagy a pozíciók, kockázatok és eredménykimutatások manipulációja.	1.2
Más érdekelt féllel szemben elkövetett belső csalás	Belső fél által az intézmény külső feleivel, köztük ügyfelekkel és harmadik felekkel szemben elkövetett csalás. E kategóriába tartozik az adatlopás vagy -manipuláció és a csalárd kereskedés, akkor is, ha az elkövetés módja bennfentes kereskedés vagy a pozíciók, kockázatok és eredménykimutatások manipulációja.	1.3

26. cikk

A Külső csalás 1. szintű eseménytípus 2. szintű osztályozása

Az intézmények a 24. cikkel összhangban a Külső csalás típusba sorolt minden veszteségeseményt besorolnak az alábbi 2. szintű kategóriák valamelyikébe:

Külső csalás 2. szintű osztályozás	Leírás	Azonosító szám
Az intézmény ügyfelei által elkövetett csalás	Az intézmény ügyfele által – akár más személlyel összejátszva – elkövetett, adatlopáshoz vagy -manipulációhoz nem kapcsolódó csalárd cselekmények.	2.1
A nem az intézmény ügyfelei által elkövetett csalás	A nem az intézmény ügyfele által – akár erről nem tudó személy személyazonosságát felhasználva – elkövetett, adatlopáshoz vagy -manipulációhoz nem kapcsolódó csalárd cselekmények.	2.2
Adatlopás és -manipuláció	Bankrendszerbeli adatok eltulajdonítása vagy rosszindulatú manipulációja, bármilyen eszközzel, ideértve a kibertámadásokat is. Az adatok minden típusára kiterjed, például az ügyféladatokra, a munkavállalók adataira és az intézmény védett adataira.	2.3
Rablás, betörés és tárgyieszköz-lopás	Külső fél által elkövetett rablás, betörés és tárgyieszköz-lopás.	2.4

27. cikk

A Munkáltatói gyakorlat és munkahelyi biztonság 1. szintű eseménytípus 2. szintű osztályozása

Az intézmények a 24. cikkel összhangban a Munkáltatói gyakorlat és munkahelyi biztonság típusba sorolt minden veszteségeseményt besorolnak az alábbi 2. szintű kategóriák valamelyikébe:

Munkáltatói gyakorlat és munkahelyi biztonság 2. szintű osztályozás	Leírás	Azonosító szám
Nem megfelelő munkáltatói gyakorlat	Veszteségek, amelyek kiváltó oka lehet a foglalkoztatásra vonatkozó jogszabályi vagy szabályozási követelmények megsértése (ideértve a munkavállalókkal szembeni tényleges vagy érzékelt rossz bánásmódot, például a tisztességtelen elbocsátást vagy a zaklatást, amelyek a szabályok megsértésének minősülhetnek); a munkaügyi kapcsolatok diszfunkcionalitása (ideértve a szervezett fellépést, például sztrájkokat, bírósági eljárásokat, és a szakszervezetekkel/ munkavállalói csoportokkal folytatott kapcsolatok diszfunkcionalitását); a munkavállalók diverzitással összefüggő hátrányos megkülönböztetése.	3.1
Nem megfelelő munkahelyi biztonság	Veszteségek, amelyek a nem kielégítő munkahelyi biztonságból és a munkavállalók egészségét és biztonságát védő szabályok megsértéséből erednek.	3.2

28. cikk

Az Ügyfelek, termékek és üzleti gyakorlat 1. szintű eseménytípus 2. szintű osztályozása

Az intézmények a 24. cikkel összhangban az Ügyfelek, termékek és üzleti gyakorlat típusba sorolt minden veszteségeseményt besorolnak az alábbi 2. szintű kategóriák valamelyikébe:

Ügyfelek, termékek és üzleti gyakorlat 2. szintű osztályozás	Leírás	Azonosító szám
Ügyféllel szembeni rossz bánásmód/kötelességszegés	Az ügyfelekkel szembeni helytelen magatartás, valamint az – akár tényleges, akár potenciális – ügyfelekkel szembeni kötelezettségek teljesítésének elmulasztása.	4.1
Adatvédelmi incidens/Titoktartási kötelezettség megszegése	Bizalmas információk helytelen közzététele vagy azokkal való visszaélés.	4.2
Helytelen piaci gyakorlatok, kartellezés/versenyellenesség	Üzleti tevékenységek kereskedési szabályokat és normákat sértő folytatása, többek között bármely típusú piaci visszaéléssel és manipulációval. Trösztellenes vagy versenyjogi szabályok megsértése, ha az intézmény ezáltal nem az ügyfelek legjobb érdekének megfelelően jár el.	4.3
Helytelen forgalmazás és marketing, beleértve az értékesítési szolgáltatás hibáját is	A termékek és szolgáltatások forgalmazásának helytelen/nem megfelelő módjai, valamint a helytelen/rosszul célzott direktmarketing-tevékenységek. Az értékesítési szolgáltatás hibája magában foglalja mind az értékesítés előtti, mind az értékesítés utáni szolgáltatás hibáját. Értékesítés előtti hiba az, ha az ügyfelek az értékesítést megelőzően részesülnek nem megfelelő/helytelen szolgáltatásban, ideértve a megtévesztő értékesítést és a megfelelő tanácsadás elmulasztását is. Értékesítés utáni hiba az, ha az ügyfelek az értékesítés után részesülnek nem megfelelő/helytelen szolgáltatásban, ideértve azt is, hogy nem kapnak választ a rossz értékesítési szolgáltatásokkal kapcsolatos panaszaikra a szabályozó hatóság által előírt határidőn belül.	4.4

Ügyfelek, termékek és üzleti gyakorlat 2. szintű osztályozás	Leírás	Azonosító szám
Gazdasági bűnözés	A pénzmosásnak, valamint az „Ismerd az ügyfeledet” elv és a szankciók megsértésének a kockázata. E kategóriába a következők tartoznak: a) a szankciós korlátozások be nem tartása, ideértve az olyan működési kockázati eseményeket is, amelyek szankcionált országokat érintő hibás ügyletekből erednek; b) pénzmosásban és terrorizmusfinanszírozásban való részvétel, ideértve az „Ismerd az ügyfeledet” eljárás során elkövetett hibákat is.	4.5
Jogi és egyéb szabályok olyan megsértése, amely nincs kifejezetten hozzárendelve más eseménytípushoz vagy -kategóriához	Bármely jogi vagy szabályozási kötelezettség megsértése, kivéve azokat, amelyek kifejezetten más eseménytípushoz vagy -kategóriához vannak hozzárendelve, ideértve az intézmény jogi kötelezettségeit, valamint a szabályozó és adóhatóságok által előírt kötelezettségeket. E kategóriába a következők tartoznak: a) a szükséges engedély, licenc, tanúsítvány vagy nyilvántartásba vétel nélküli működés; b) az adócsalás. Ha az adócsalás elkövetése az adójog tudatos megsértésével történik, az intézmények a veszteségeseményt az 1.3. eseményhez rendelik hozzá.	4.6
Termék vagy szolgáltatás helytelen kialakítása	Az ügyfeleknek szánt termékek vagy szolgáltatások olyan kialakítási hibái, amelyek miatt a termék/szolgáltatás nem felel meg az ügyfél igényeinek.	4.7
Modellmódszertan	A modell hibái – többek között a modell kialakítása, helytelen képletek, a módszertan és az alapul szolgáló feltételezések – miatti veszteségek. Ha a modell mesterségesintelligencia-elemeket is tartalmaz, az e technológiából eredő hiba a modellkockázat hatálya alá tartozhat.	4.8

29. cikk

A Tárgyi eszközöket ért kár 1. szintű eseménytípus 2. szintű osztályozása

Az intézmények a 24. cikkel összhangban a Tárgyi eszközöket ért kár típusba sorolt minden veszteségeseményt besorolnak az alábbi 2. szintű kategóriák valamelyikébe:

Tárgyi eszközöket ért kár 2. szintű osztályozás	Leírás	Azonosító szám
Természeti katasztrófák	Veszteségek, amelyeket természeti katasztrófák, többek között pandémiás események okoznak.	5.1
Egyéb külső események	Veszteségek, amelyeket egyéb események, többek között balesetek, vandalizmus, háború, tüntetések, zavargások és terrorizmus okoznak. Az üzletmenet fennakadásával, többek között a munkaerő rendelkezésre nem állásával kapcsolatos eseményeket nem ehhez a kategóriához kell hozzárendelni.	5.2

30. cikk

Az Üzletmenet fennakadása és rendszerhiba 1. szintű eseménytípus 2. szintű osztályozása

Az intézmények a 24. cikkel összhangban az Üzletmenet fennakadása és rendszerhiba típusba sorolt minden veszteségeseményt besorolnak az alábbi 2. szintű kategóriák valamelyikébe:

Üzletmenet fennakadása és rendszerhiba 2. szintű osztályozás	Leírás	Azonosító szám
Infrastruktúra- és rendszerhiba	Az infrastruktúra- és rendszerhibák a belső alkalmazások hibái, a belső hálózati és információs rendszerek és támogatásuk hibái, a közművek és a külső támogató rendszerek hibái, az infrastruktúra hibái és az IKT-váltási programok hibái.	6.1
Üzletmenet fennakadása	Az üzletmenet fennakadása a munkaerő vagy a munkahelyek rendelkezésre nem állása miatt.	6.2

31. cikk

A Végrehajtás, teljesítés és folyamatkezelés 1. szintű eseménytípus 2. szintű osztályozása

Az intézmények a 24. cikkel összhangban a Végrehajtás, teljesítés és folyamatkezelés típusba sorolt minden veszteségeseményt besorolnak az alábbi 2. szintű kategóriák valamelyikébe:

Végrehajtás, teljesítés és folyamatkezelés 2. szintű osztályozás	Leírás	Azonosító szám
Feldolgozási/végrehajtási hibák	Ügyletek vagy más eljárások (köztük az IKT-váltási programoktól eltérő változtatási programok) hibás vagy helytelen feldolgozása, kezelése és végrehajtása (beleértve az elütés miatti veszteséget is).	7.1
Helytelen ügyfélszámla-kezelés	Ügyfélportfólió/-befektetések nem megfelelő kezelése, többek között jóvá nem hagyott hozzáférés biztosítása számlákhoz, az ügyfélveszteségek helytelen nyilvántartása, az ügyféleszközökben gondatlanságból okozott veszteségek vagy kár.	7.2
Jogok/Kötelezettségek hibás kezelése	A jogi folyamatok kezelésére vonatkozó megfelelő eljárás be nem tartása. A szerződéses és szerződésen kívüli jogok/kötelezettségek nem megfelelő kezelése. Idetartozik a jogi eljárásokkal és folyamatokkal kapcsolatos összes végrehajtási hiba, többek között a külső feleknek, például az adó- és szabályozó hatóságoknak történő jelentéstétellel kapcsolatban. Nem tartoznak ide a szervezet jogi kötelezettségszegései, jogvitái és peres ügyei.	7.3
Adatkezelés	Az adatok megfelelő kezelésének és karbantartásának elmulasztása, amely minden adattípusra kiterjed, így az ügyféladatokra, a munkavállalói adatokra és a szervezet védett adataira, de nem foglalja magában az adatvédelmi incidenseket és a titoktartási kötelezettség megszegését.	7.4
Modellbevezetés és -használat	Egy modell helytelen bevezetése, függetlenül attól, hogy a modell helyes-e. Egy modell helytelen kontextusban történő használata, függetlenül attól, hogy a modell és bevezetése helyes-e.	7.5

32. cikk

Attribútumok

(1) Az intézmények minden veszteségeseményhez hozzárendelik az összes alkalmazandó attribútumot a következők közül:

Attribútum	Leírás
Jogi kockázat – Kötelességszegés	Az 575/2013/EU rendelet 4. cikke 52a. pontjának d) alpontjában meghatározottak szerint.
Jogi kockázat – Kötelességszegéstől eltérő	Az 575/2013/EU rendelet 4. cikke 52a. pontjának a), b), c), e), f) és g) alpontjában meghatározottak szerint.
Modellkockázat	Az 575/2013/EU rendelet 4. cikkének 52b. pontjában meghatározottak szerint.
IKT-kockázat – nem kiberjellegű	Az 575/2013/EU rendelet 4. cikkének 52c. pontjában meghatározottak szerint, a kibertámadásokból eredő veszteségek kivételével.
IKT-kockázat – kiberjellegű	Az (EU) 2022/2554 rendelet 3. cikkének 14. pontjában meghatározott kibertámadással okozott veszteségek.
Hitelkockázat (ha nem szerepel a hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékben)	Hiteleszközök vissza nem fizetésével kapcsolatos működési kockázati veszteségek, amelyeket nem számoltak el a hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékben, például (ügyfél által saját számlára vagy harmadik fél által személyazonosság-lopással elkövetett) hitelcsalás, hitelszerződés jogi érvényesíthetetlensége, biztosítéki hiba.
Piaci kockázat	A következő események és a kapcsolódó veszteségek pénzügyi tranzakciókhoz kapcsolódó működési kockázatként és piaci kockázatként sorolandók be: a) operatív és adatbeviteli hibák miatti események, ideértve a következőket: i. a megbízások bevitele vagy végrehajtása során elkövetett mulasztások és hibák; ii. az adatok elvesztése vagy az adatáramlás téves értelmezése az intézmény front, middle és back office funkciói közötti kommunikáció során; iii. osztályozási hibák; iv. az ügyleti adatlap hibás kitöltése, ideértve a tranzakció összegével, a lejárattal és a pénzügyi jellemzőkkel kapcsolatos hibákat; b) a belső kontrollok hiányosságai miatti események, ideértve a következőket: i. a piaci pozíció kedvezőtlen árváltozás esetén történő megszüntetésére vonatkozó megbízás megfelelő végrehajtásának elmulasztása; ii. a meghatározott határértékeket meghaladó pozíciók jogosulatlan megnyitása, a vonatkozó kockázat típusától függetlenül; c) a nem megfelelő adatminőség és az informatikai környezet működésképtelensége miatt bekövetkező események, ideértve a szerződések lezárásának elmaradását a piachoz való hozzáférés technikai okból történő szünetelése miatt.
Harmadik felekkel kapcsolatos kockázat	Veszteségek, amelyek harmadik fél szolgáltatók vagy azok alvállalkozói által nyújtott szolgáltatások – köztük a kiszervezett szolgáltatások – igénybevételével kapcsolatban merülhetnek fel az intézménynél. Ezek például olyan veszteségek, amelyek a harmadik felekkel fennálló kapcsolatok és kockázatok kezelésének hiányosságaiból erednek, a kezelésbe beleértve a harmadik felekre vonatkozó megfelelő kontrollkeret kidolgozását és fenntartását (többek között a kiválasztásukat is magában foglaló átvilágításuk és folyamatos nyomon követésük tekintetében), vagy a megfelelő szerződéses megállapodások/szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások meghatározását és végrehajtását.

Attribútum	Leírás
Környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok	Veszteségek, amelyek az 575/2013/EU rendelet 4. cikkének 52e., 52f. és 52 g. pontjában meghatározott környezeti, fizikai és átállási kockázatokból eredhetnek. Veszteségek, amelyek az 575/2013/EU rendelet 4. cikkének 52h. és 52i. pontjában meghatározott társadalmi és irányítási kockázatokból eredhetnek.
Zöldrefestési kockázat	Az alkalmazási körbe tartozó zöldrefestési kockázatok alatt az olyan gyakorlatból eredő veszteségek értendők, amelyben a fenntarthatósággal kapcsolatos kimutatások, nyilatkozatok, intézkedések vagy közlemények nem tükrözik egyértelműen és méltányosan a szervezet, a pénzügyi termék vagy a pénzügyi szolgáltatások alapul szolgáló fenntarthatósági profilját. Ezek a gyakorlatok félrevezetőek lehetnek a fogyasztók, a befektetők vagy más piaci szereplők számára.
Üzletmenet-folytonosság	Az üzletmenetfolytonosság-menedzsmentre és az eseménykezelésre vonatkozó megfelelő keretrendszer kialakításának és fenntartásának elmulasztása (többek között az (EU) 2022/2554 rendelet 11. és 12. cikkében, valamint az (EU) 2024/1774 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([1]) 24., 25. és 26. cikkében említett IKT-üzletmenet-folytonossági, valamint IKT-helyreállítási és -reagálási szempontok tekintetében), beleértve a nem megfelelő üzletmenet-folytonossági terveket is.
Lakossági (banki és lakossági közvetítői)	Működési események és veszteségek lakossági ügyfelekkel kapcsolatban, beleértve a következőket: a) természetes személyek; b) az 575/2013/EU rendelet 5. cikkének 9. pontjában meghatározott kkv-k (kis- és középvállalkozások). Ezen attribútum tevékenységlistája a következőket tartalmazza: a) lakossági és magánbanki tevékenység: hitelnyújtás és betétgyűjtés, folyószámlák és megtakarítási számlák, ATM-szolgáltatások, banki szolgáltatások, pénzügyi lízing, garanciák és kötelezettségvállalások, (bizalmi) vagyonkezelési szolgáltatások, befektetési tanácsadás, kártyaszolgáltatások (betéti és hitelkártyák, kereskedői/kereskedelmi/céges kártyák, ügyfélkártyák); b) lakossági közvetítői tevékenység: ügyfélmegbízások fogadása, továbbítása és végrehajtása, pénzügyi eszközök elhelyezése az eszköz vételére irányuló kötelezettségvállalás nélkül;
Kereskedés és értékesítés	Működési események és veszteségek az 575/2013/EU rendelet 4. cikkének 144. pontjában meghatározott kereskedési részlegek által kezelt tevékenységekkel kapcsolatban, beleértve a standardizált kereskedési tevékenységet és értékesítést, a közvetítői tevékenységet, az árjegyzést, a likviditáskezelést, a pozíciófelvételt és a saját számlás pozíciókat. Ezen attribútum terméklistája a következőket tartalmazza: a) részvények: részvényportfóliók és -indexek; b) rögzített hozamú értékpapírok és hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok; c) deviza; d) áruk és energiatermékek; e) pénzpiac, finanszírozás, repoügyletek és értékpapír-kölcsönzés; f) származtatott ügyletek.
Kereskedelmi banki tevékenység	Működési események és veszteségek a tevékenységekkel kapcsolatban, beleértve a hitelnyújtást és a betétgyűjtést, a garanciákat, a lízinget és a faktorálást, a kereskedelemfinanszírozást, a projektfinanszírozást és az ingatlanokat.
Egyéb üzletágak (vállalati pénzügyek, fizetés és kiegyenlítés, eszközkezelés, ügynöki szolgáltatások, vállalati tételek)	Ez az attribútum a fennmaradó működési eseményeket és veszteségeket tartalmazza az olyan tevékenységekkel kapcsolatban, amelyek nem tartoznak a Lakossági, a Kereskedés és értékesítés, valamint a Kereskedelmi banki attribútumokba, beleértve a következőket: a) vállalati pénzügyek: egyesülések és felvásárlások, jegyzési garanciavállalás, privatizáció, értékpapírosítás, első nyilvános kibocsátások és zártkörű kibocsátások, tanácsadási szolgáltatások, önkormányzati és államháztartási pénzügyek, magánbanki szolgáltatások;

Attribútum	Leírás
	b) külső fél számára végzett fizetés és kiegyenlítés: kifizetés és beszedés, pénzátutalás, készpénz- és értékpapírklíring és -kiegyenlítés; az intézmény saját tevékenységeivel kapcsolatos fizetési és kiegyenlítési veszteségeket az érintett üzletágnál kell feltüntetni; c) az ügyfél számlájára végzett ügynöki szolgáltatások: letétkezelés (escrow-számlák, letéti igazolások, vállalati események stb.), vállalati bizalmi vagyonkezelés és ügynöki szolgáltatások (kibocsátói és kifizetői); d) eszközkezelés: diszkrecionális és nem diszkrecionális alapkezelés, többek között portfóliókezelés (összevont, elkülönített, lakossági, intézményi, zárt végű, nyílt végű, magántőke); e) vállalati tételek: a tisztán vállalati szintű tételek esetében, ideértve az igazgatótanácsot érintő tételeket, a valótlan pénzügyi kimutatásokat vagy más olyan eseményeket, amelyek csak a vállalatközpont szintjén kategorizálhatók.

([1]) A Bizottság (EU) 2024/1774 felhatalmazáson alapuló rendelete (2024. március 13.) az (EU) 2022/2554 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az IKT-kockázatkezelési eszközöket, módszereket, folyamatokat és szabályzatokat, valamint az egyszerűsített IKT-kockázatkezelési keretrendszert meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L, 2024/1774, 2024.6.25., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1774/oj).

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az intézmények minden veszteségeseményhez legalább egy attribútumot hozzárendelnek a „Lakossági (banki és lakossági közvetítői)”, a „Kereskedés és értékesítés”, a „Kereskedelmi banki tevékenység” és az „Egyéb üzletágak (vállalati pénzügyek, fizetés és kiegyenlítés, eszközkezelés, ügynöki szolgáltatások, vállalati tételek)” közül.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve az intézmények a „Jogi kockázat – Kötelességszegés”, a „Jogi kockázat – Kötelességszegéstől eltérő” és a „Modellkockázat” attribútumokat a mellékletnek megfelelően rendelik hozzá az 1. szintű eseménytípusokhoz és a 2. szintű kategóriákhoz.

33. cikk

A veszteségadat-állomány visszamenőleges alkalmazása

(1) Az intézmények a 24. cikk szerinti releváns 1. szintű eseménytípusokhoz 2016. január 1-jétől rendelnek hozzá veszteségeseményeket.

(2) Az intézmények a 25–31. cikk szerinti releváns 2. szintű eseménytípusokhoz 2025. január 1-jétől rendelhetnek hozzá veszteségeseményeket.

(3) Az intézmények a 32. cikk szerinti attribútumokhoz legalább 2025. január 1-jétől rendelhetnek hozzá veszteségeseményeket.

2. CÍM

AZOK A FELTÉTELEK, AMELYEK MELLETT AZ ÉVES MŰKÖDÉSI KOCKÁZATI VESZTESÉG KISZÁMÍTÁSA „INDOKOLATLANUL MEGTERHELŐNEK” TEKINTHETŐ

34. cikk

Egyesülések és felvásárlások

(1) Az 575/2013/EU rendelet 316. cikke (1) bekezdése második albekezdésének alkalmazásában a működési kockázati veszteség kiszámítása indokolatlanul megterhelőnek minősül az egyesülés vagy felvásárlás hatálybalépésének időpontjától számított legfeljebb három pénzügyi év tekintetében, ha az említett egyesülés vagy felvásárlás következtében az intézmény üzleti mutatója eléri ugyan a 750 millió EUR-t, de nem haladja meg az 1 milliárd EUR-t.

(2) Az (1) bekezdésben említett időszak az egyesülés vagy felvásárlás jogi véglegesítését követő legfeljebb két pénzügyi évre csökken, ha a műveletet megelőző évben az egyesülés vagy felvásárlás részt vevő intézményei közül legalább egy – de nem mindegyik – kiszámította a működési kockázati veszteséget.

(3) Ha a műveletet megelőző évben az egyesülésben vagy felvásárlásban részt vevő összes intézmény kiszámította a működési kockázati veszteséget, akkor az intézmény számára nem minősül indokolatlanul megterhelőnek az egyesülésből vagy felvásárlásból eredő működési kockázati veszteség kiszámítása.

35. cikk

Az átmenetileg 750 millió EUR-t elérő, de 1 milliárd EUR-t nem meghaladó üzleti mutató

Az 575/2013/EU rendelet 316. cikke (1) bekezdése második albekezdésének alkalmazásában a működési kockázati veszteség kiszámítása indokolatlanul megterhelőnek minősül azon intézmények számára, amelyek üzleti mutatója a beszámoló előző húsz fordulónapját tekintve legfeljebb négy egymást követő és összesen legfeljebb nyolc fordulónapon eléri ugyan a 750 millió EUR-t, de nem haladja meg az 1 milliárd EUR-t.

36. cikk

A 2014/59/EU irányelv 40. cikke szerinti áthidaló intézmény

Az 575/2013/EU rendelet 316. cikke (1) bekezdése második albekezdésének alkalmazásában a működési kockázati veszteség kiszámítása indokolatlanul megterhelőnek minősül a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([5]) 2. cikkének 59. pontjában meghatározott áthidaló intézmények számára.

3. CÍM

A VESZTESÉGADAT-ÁLLOMÁNY KIIGAZÍTÁSA AZ EGYESÍTETT VAGY FELVÁSÁROLT SZERVEZETEK VAGY TEVÉKENYSÉGEK VESZTESÉGEINEK FIGYELEMBEVÉTELE ÉRDEKÉBEN

37. cikk

A veszteségadat-állomány kiigazítása a veszteségszámítással és a kockázati taxonómiával kapcsolatban

Az intézmények az egyesített vagy felvásárolt szervezetek vagy tevékenységek veszteségeit az 575/2013/EU rendelet 317. és 318. cikkének való megfeleléshez szükséges kiigazításokkal veszik figyelembe az adatszolgáltató intézmény veszteségadat-állományában.

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj).

38. cikk

A veszteségadat-állomány kiigazítása az árfolyam-különbözetek miatt

Ha az egyesített vagy felvásárolt szervezetek vagy tevékenységek pénzneme eltér a felvásárló intézmény pénznemétől, akkor az intézmények az egyesített vagy felvásárolt szervezetek vagy tevékenységek veszteségeinek a veszteségadat-állományban való figyelembevételéhez azokat az átváltási árfolyamokat használják, amelyeket a tízéves időszak egyes évei tekintetében pénzügyi kimutatásukban használtak az adott év végén.

39. cikk

A veszteség kiszámítása abban az esetben, ha a felvásárló vagy egyesülő intézmény nem tudja azonnal integrálni a felvásárolt vagy egyesített intézmény vagy tevékenységek veszteségadat-állományát

(1) Ha az egyesített vagy felvásárolt szervezetek vagy tevékenységek nem hoztak létre vagy tartottak fenn veszteségadat-állományt, mivel nem tartoznak az 575/2013/EU rendelet 317. cikkének hatálya alá, a felvásárló intézmény a következő képletet használhatja az említett rendelet 316. cikkében említett éves működési kockázati veszteség kiszámításához:

$$\text{éves működési kockázati veszteség} = \frac{\text{jelentett veszteség}}{\text{a jelentett veszteség fedezete}}$$

ahol:

jelentett veszteség = az éves működési kockázati veszteség jelentésére képes szervezetek vagy tevékenységek éves működési kockázati vesztesége;

$$\text{a jelentett veszteség fedezete} = \frac{\text{az éves működési kockázati veszteség jelentésére képes szervezetek vagy tevékenységek éves működési kockázati vesztesége}}{\text{az intézmény üzleti mutatója}};$$

az intézmény üzleti mutatója = a felvásárló intézmény – amelybe beleértendők a felvásárolt vagy egyesített szervezetek vagy tevékenységek is – konszolidált üzleti mutatója.

(2) A felvásárló intézmény az (1) bekezdésben meghatározott képletet a felvásárlás vagy egyesülés jogi véglegesítését megelőző legfeljebb tíz pénzügyi év tekintetében használhatja az éves működési kockázati veszteség kiszámításához.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, ha az egyesített vagy felvásárolt szervezetek vagy tevékenységek az 575/2013/EU rendelet 317. cikkének hatálya alá tartoznak, de a felvásárló intézmény nem tudja azonnal kiigazítani veszteségadat-állományukat, akkor a felvásárló intézmény az e cikk (1) bekezdésében meghatározott képletet a felvásárlás vagy egyesülés jogi véglegesítését követő legfeljebb két év tekintetében használhatja az említett rendelet 316. cikke szerinti éves működési kockázati veszteség kiszámításához.

(4) Ha a felvásárló intézmény a felvásárolt vagy egyesített intézmény vagy tevékenységek egy része vagy egésze tekintetében nem tudja azonnal felosztani az éves működési kockázati veszteséget a múltbeli veszteségadatoknak az 575/2013/EU rendelet 317. cikkének (7) bekezdésében említett megfeleltetése szerint, akkor a veszteséget a felvásárlás vagy egyesülés jogi véglegesítését követő legfeljebb két év tekintetében az adatszolgáltató intézményen belüli veszteség-megoszlás szerint osztja fel.

III. RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

40. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2026. május 28-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

MELLÉKLET

Attribútum	Hozzárendelés az 1. szintű eseménytípusokhoz és a 2. szintű kategóriákhoz
Jogi kockázat – Kötelességszegés	1. A „Jogi kockázat – Kötelességszegés” attribútumot mindig hozzá kell rendelni az alábbi 1. szintű eseménytípusoknak és 2. szintű kategóriáknak megfelelő veszteségeseményekhez: 1.1, 1.2, 1.3, 4.1, 4.2, 4.3, 4.4, 4.5, 4.6, 4.7, 4.8 2. A „Jogi kockázat – Kötelességszegés” attribútumot nem szabad hozzárendelni az 1. pontban felsorolt 1. szintű eseménytípusoktól és 2. szintű kategóriáktól eltérő veszteségeseményekhez.
Jogi kockázat – Kötelességszegéstől eltérő	3. A „Jogi kockázat – Kötelességszegéstől eltérő” attribútumot hozzá lehet rendelni az alábbi 1. szintű eseménytípusoknak és 2. szintű kategóriáknak megfelelő veszteségeseményekhez: 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 3.1, 3.2, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 7.1, 7.2, 7.3, 7.4, 7.5 4. A „Jogi kockázat – Kötelességszegéstől eltérő” attribútumot nem szabad hozzárendelni a 3. pontban felsorolt 1. szintű eseménytípusoktól és 2. szintű kategóriáktól eltérő veszteségeseményekhez.
Modellkockázat	5. A „Modellkockázat” attribútumot mindig hozzá kell rendelni az alábbi 1. szintű eseménytípusoknak és 2. szintű kategóriáknak megfelelő veszteségeseményekhez: 4.8, 7.5 6. A „Modellkockázat” attribútumot hozzá lehet rendelni az alábbi 1. szintű eseménytípusnak és 2. szintű kategóriának megfelelő veszteségeseményekhez: 7.4 7. A „Modellkockázat” attribútumot nem szabad hozzárendelni az 5. és 6. pontban felsorolt 1. szintű eseménytípusoktól és 2. szintű kategóriáktól eltérő veszteségeseményekhez.